

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-15Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119216351
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Michálek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1119216351.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 2 - B1-15Csp/63/2019

Mestský súd Bratislava IV pred sudcom Mgr. Lukášom Michálkom v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zast. KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX, C. D. E., o zaplatenie 2.124,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- 2 - B1-15Csp/63/2019

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- 9 - B1-15Csp/63/2019

1. Žalobou doručенou súdu dňa 30.10.2019, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.124,85 eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 7.12.2017 uzavrela Tatra banka, a.s, ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o úvere č. 3500140591 spolu s jej príslušenstvom. Postupca zároveň listom oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli na základe Základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb a žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo dňa 19.04.2016, ktorú právny predchodca žalobcu akceptoval Akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500140591 dňa 19.04.2016. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 2.000,- eur v prospech žalovaného. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote a v dohodnutých splátkach, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Žalobca si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy splnil riadne a včas a žalovanému dňa 19.04.2016 pri platne uzavretej Zmluve poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 2.000,- eur. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom zostatok nesplatennej časti úveru s príslušenstvom ku dňu 07.12.2017 je uvedený vo Výpise z bankovej knihy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy riadne a včas nespĺnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Obchodných podmienok ku dňu 21.11.2016. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu, svoj záväzok do dnešného dňa nespĺnil. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo

výške 19,90 % ročne. Obchodný zákonník, ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platný v čase uzatvorenia zmluvy, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Obdobný právny záver vyplýva aj z judikatúry NS SR, napr. z rozhodnutia zo dňa 01.05.1996 publikovaného v časopise Zo súdnej praxe 5/1996, ako aj z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici napr. 17Co/141/2016 zo dňa 16.08.2017, 17Co 432/2015 zo dňa 23.11.2016 alebo Krajského súdu v Nitre 8Co/16/2018 zo dňa 22.02.2018 alebo Krajského súdu v Bratislave 8Co/138/2017 zo dňa 27.03.2018 podľa ktorých, ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria zmluvné úroky aj za dobu po splatnosti úveru, a to až do doby vrátenia peňažných prostriedkov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Obchodnými podmienkami, vznikol žalobcovi nárok na dohodnuté zmluvné úroky, a taktiež aj na úroky z omeškania, vyplývajúce zo zákona. Žalobca si taktiež v zmysle Obchodných podmienok uplatňuje nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle Výpisu z bankovej knihy. Žalobca sa v konaní domáha v súlade s Výpisom z bankovej knihy ku dňu 07.12.2017 zaplataenia dlžnej istiny spolu s príslušenstvom spočívajúcim v zmluvných úrokoch vo výške 19,90% ročne, zákonnom úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne a poplatkov, pričom ich výška je kapitalizovaná ku dňu 07.12.2017 a až od tohto dňa sa žalobca domáha zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, avšak len z časti dlžnej istiny. Z vyššie uvedených právnych a skutkových dôvodov sa žalobca domáha zaplataenia dlžnej istiny vo výške 1.946,36 eur dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúceho 07.12.2017 vo výške 144,49 eur, dlžných poplatkov vo výške 34,- eur, čo v súčte predstavuje sumu vo výške 2.124,85 eur. Ďalej sa domáha zmluvného úroku vo výške 19,90 % ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 1.946,36 eur od 8.12.2017 do zaplataenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 1.946,36 eur od 8.12.2017 do zaplataenia ak aj trov konania.

3. Výzvou zo dňa 04.11.2020 súd vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od jej doručenia písomne vyjadril k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviedol vo svojom vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žaloba s prílohami bola doručená žalovanému postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Žalovaný sa k nej nevyjadrila v určenej lehote a ani do vydania rozhodnutia a v konaní ostal nečinný.

4. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 07.11.2025, na ktoré predvolal obe sporové strany. Na pojednávanie sa nedostavili žalobca ani jeho právny zástupca. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 03.11.2025. Nedostavila sa ani žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnila. Predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené dňa 15.10.2025.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaný ako dlžník uzavrela s právnym predchodcom žalobcu (Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka) ako veriteľom dňa 19.04.2016 zmluvu na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý spotrebiteľský úver č. 350014591. K samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo na základe akceptovania žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky právnym predchodcom žalobcu dňa 19.04.2016. Na základe akceptácie tejto zmluvy bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.000,- eur, ktorá mala byť žalovaným splatená v 72 mesačných splátkach po 48,12 eur, s výškou ročnej úrokovej sadzby 19,90 %, výškou RPMN 22,16 %, termínom splátky 11. dňa príslušného mesiaca a celkovými nákladmi 3.464,64 eur. Konečná splatnosť úveru bola určená za 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky. Splatenosť prvej mesačnej anuitnej splátky nastala dňa 11.05.2015 a splatenosť poslednej mesačnej anuitnej splátky nastala dňa 11.05.2021.

7. Z výzvy pred zosplatením zo dňa 26.09.2024 (č. I. 74) vyplýva, že Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka upozornila žalovaného na to, že mešká so splácaním pôžičky a žiadala ho o zaplataenie dlžnej čiastky vo výške 129,10 eur v lehote 7 kalendárnych dní odo dňa vystavenia výzvy. Banka zároveň žalovanému oznámila, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatenosť úveru.

8. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.11.2016 (č. I. 88) vyplýva, že Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen, vyhlásila úver ku dňu 12.11.2016 za predčasne splatný. Veriteľ žalovaného zároveň vyzval na predčasné splatenie zostatku úveru vo výške 2.177,16 eur v lehote 15 dní v lehote 7 kalendárnych dní odo dňa vystavenia výzvy.

9. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2017 a jej prílohy vyplýva, že Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka, ako postupca postúpila pohľadávku z úveru voči žalovanému na žalobcu ako postupníka.

10. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2017 vyplýva, že Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

11. Z Predžalobnej výzvy zo dňa 08.08.2019 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 2.945,40 eur v lehote 5 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

12. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 92 ods. 8 prvej a druhej vety zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

13. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

14. Zmluvu o poskytnutí Raiffeisen pôžičky č. 3500140591 zo dňa 19.04.2016 súd právne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože ju uzavrel veriteľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda v postavení dodávateľa, so spotrebiteľom ako osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zároveň predloženú zmluvu súd právne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ňou veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi, ktorý pritom nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

15. Žalobca svoj nárok uplatnený v tomto konaní odvodzoval od svojho právneho nástupníctva (singulárnej sukcesie) po Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka, ktorá bola pôvodným veriteľom zo zmluvy o poskytnutí Raiffeisen pôžičky č. 3500140591 zo dňa 19.04.2016, ktorá predstavovala zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). K žalobcom tvrdenej sukcesii do práv pôvodného veriteľa malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2017, ktorou pôvodný veriteľ ako postupca postúpil žalovanú pohľadávku na žalobcu ako postupníka. Súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, zohľadňujúc skutočnosť, že v žalobe uplatnená pohľadávka vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a rešpektujúc aktuálnu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, ktorý sa v uzneseniach sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26. januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31. júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024 a sp. zn. 7Cdo/181/2023 z 25. marca 2025 a najmä v uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13. februára 2025, uverejnenom pod R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR zaoberal otázkou obsahových náležitostí upozornenia veriteľa spotrebiteľovi (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024) a obsahových náležitostí na to nadväzujúceho oznámenia o zosplatnení celej pohľadávky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Súd na základe toho dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu nie je daná.

16. Aktívna vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva určitému subjektu – žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), respektíve z ktorého mu vyplýva procesné

právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a aj v prípade že ju žiadna zo strán sporu nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 6. 2010).

17. Uplatniť právo § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ iba za predpokladu, že to bolo medzi ním a dlžníkom dohodnuté, a súčasne iba vtedy, ak veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Citujúc z uznesenia sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024 pre platnosť právneho úkonu zosplatnenia pohľadávky je podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR nevyhnutné, „aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.“ Najvyšší súd odôvodnil tento svoje právny záver tým, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplacením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021).“ V uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26. januára 2024 okrem toho Najvyšší súd SR prezentoval právny názor, podľa ktorého „pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ Ďalej v uznesení 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024 Najvyšší súd SR uviedol „Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľnou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore“. Ďalej v uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13. februára 2025, uverejnenom pod R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR Najvyšší súd SR dospel k záveru, že „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. K tomu súd dodáva, že v prípade, ak veriteľ v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzve dlžníka na zaplatenie celej aktuálne dlžnej pohľadávky pod následkom zosplatnenia dlhu a nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú môže dôjsť k zosplatneniu dlhu, spotrebiteľ je uvedený do omylu, že na odvrátenie zosplatnenia je povinný zaplatiť celý splatný dlh a nie iba určitú konkrétnu splátku. To môže u spotrebiteľa, ktorý nemá dostatok finančných prostriedkov, viesť k tomu, že neuskutoční žiadnu úhradu, pretože úhradu celej dlžnej sumy si nemôže dovoliť, hoci v prípade poskytnutia korektnej informácie veriteľom by si spotrebiteľ uhradením konkrétnej splátky (a teda nižšej sumy) mohol právo splácať dlh v splátkach zachovať.

18. Možno teda konštatovať, že vzhľadom na ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít povinnou obsahovou náležitosťou veriteľovej výzvy, resp. upozornenia spotrebiteľa (v lehote nie kratšej ako 15 dní) na uplatnenie práva zosplatniť pohľadávku podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 je dostatočne určité označenie konkrétnej splátky, pre omeškanie so zaplacením ktorej veriteľ môže zosplatniť celú pohľadávku. Bez dodržania tejto obsahovej náležitosti nemožno danú výzvu považovať za platnú výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo má v druhom kroku za následok, že následné uplatnenie práva veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (t.j. zosplatnenie pohľadávky) je neplatné. Za neplatný je potrebné navyše považovať aj samotný úkon zosplatnenia pohľadávky, ak v ňom nie je uvedená splátka, pre ktorú k nemu dochádza, teda skutkové vymedzenie zosplatnenia úveru. Z uvedených dôvodov tak súd nemôže súhlasiť s názorom žalobcu uvedeným v žalobe, podľa ktorého žalobca nie je povinný právne posúdiť, pre nesplatenie ktorej splátky uplatňuje svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

19. V prejednávanej veci žalobca predložil ako dôkazy výzvu Tatra banky, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka ako veriteľa na úhradu pohľadávky zo dňa 26.08.2016, v ktorej žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia pohľadávky. Vo výzve nie je žiadnym spôsobom špecifikovaná konkrétna splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní a pre ktorú ho veriteľ upozorňoval na uplatnenie práva podľa § 565

Občianskeho zákonníka. Výzva obsahuje iba vyčíslenie aktuálneho dlhu, teda celej sumy, s ktorou bol žalovaný v omeškaní. Nie je z nej možné vyvodiť, pre ktorú splátku (t.j. v akej výške a s akou splatnosťou) veriteľ žalovaného upozorňoval na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Nie je potom ani možné identifikovať splátku, pre ktorú napokon veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, a teda zistiť, či bola dodržaná podmienka ustanovená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňujúca veriteľovi zosplatniť pohľadávku najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne či toto právo veriteľ použil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Možno teda uzavrieť, že z dôvodu, že žalovaný ako spotrebiteľ nebol veriteľom platne upozornený na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, následné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 12.11.2016, nebolo platným právnym úkonom pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odhliadnuc od uvedeného, ani Oznámenie zo dňa 14.11.2016, ktorým bola vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky, neobsahoval obsahovú náležitosť, ktorou je identifikáciu splátky, pre ktorú mala byť pohľadávka zosplatnená. Z obsahu spisu pritom nevyplýva, že by do dňa postúpenia pohľadávky došlo k zosplatneniu pohľadávky iným spôsobom a splatnosť pohľadávky nenastala ani prirodzeným plynutím času, keďže termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na 11.05.2021, pričom k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť zmluvou zo dňa 07.12.2017.

21. Následkom neplatnosti zosplatnenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, nemohlo platne dôjsť ani k jej postúpeniu. Pre platné postúpenie pohľadávky Občiansky zákonník vyžaduje predovšetkým okrem samotnej existencie pohľadávky uzavretie zmluvy v písomnej forme. Súčasne nesmie ísť o pohľadávku, ktorej postúpenie je vylúčené vzhľadom na jej povahu podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani o pohľadávku, ktorej postúpenie vylučuje zákon alebo dohoda medzi veriteľom a dlžníkom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci, ako už bolo uvedené, ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorej postúpenie je v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v zásade zákonom vylúčené, pre posúdenie platnosti jej postúpenia je potrebné v prvom rade skúmať, či boli splnené predpoklady stanovené uvedeným ustanovením, za splnenia ktorých sa uplatní výnimka, podľa ktorej pohľadávku zo spotrebiteľského úveru postúpiť možno. Predpoklady stanovené § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré musia byť splnené kumulatívne, sú nasledovné: (1) postupuje sa pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, (2) postupca i postupník sú oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch alebo osobitného predpisu, (3) postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V konaní nebolo sporné, že postupovaná pohľadávka bola postúpená so všetkými právami veriteľa s ňou spojenými, ani to, že tak postupca, ako aj postupník sú oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver, prvý a druhý vyššie uvedený predpoklad bol preto splnený. Súd však dospel k záveru, že postupovaná pohľadávka nebola v čase jej postúpenia splatná, čo znamená, že nebol splnený tretí z vyššie uvedených predpokladov. Uvedené má za následok, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2024 je v časti týkajúcej sa posudzovanej pohľadávky neplatným právnym úkonom.

22. Z vyššie uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, avšak žiadne trovy mu v konaní nevznikli, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku z dôvodu hospodárnosti a s poukazom na zásadu procesnej ekonómie a rozumnosti v práve.

Poučenie:

- 2 - B1-15Csp/63/2019

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).